

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **REALIS-INVEST, s. r. o.**, se sídlem Svojsíkova 2/1596, Ostrava-Poruba, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Masarykova 427/31, Brno-střed, o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě č. j. 7705/11-1202-802360 ze dne 16. 2. 2012, č. j. 7769/11-1202-802360 ze dne 16. 2. 2012 a č. j. 8162/11-1202-802360 ze dne 16. 2. 2012, ve věci daně z příjmů právnických osob,

t a k t o :

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě č. j. 7705/11-1202-802360, č. j. 7769/11-1202-802360 a č. j. 8162/11-1202-802360, všechna ze dne 16. 2. 2012, jímž byla zamítnuta jeho odvolání a potvrzena prvostupňová rozhodnutí Finančního úřadu Ostrava III, kdy rozhodnutím č. j. 190536/11/390912804401 ze dne 1. 8. 2011 byla k odvolání žalobce změněna dodatečně vyměřená daňová ztráta z příjmů právnických osob za rok 2003 na částku 1 366 040,- Kč, rozhodnutím č. j. 190742/11/390912804401 ze dne 1. 8. 2011 byla k odvolání žalobce změněna dodatečně vyměřená daňová ztráta z příjmů právnických osob za rok 2004 na částku 584 080,- Kč a rozhodnutím č. j. 190824/11/390912804401 ze dne 1. 8. 2011 byla k odvolání žalobce změněna dodatečně vyměřená daňová ztráta z příjmů právnických osob za rok 2005 na částku 1 526 460,- Kč.

Žalobce v žalobě namítal, že napadená rozhodnutí byla vydána přesto, že ke dni jejich vydání již uběhla preklusivní lhůta pro vyměření daně právnických osob za zdaňovací období kalendářních let 2003 až 2005. Pokud se týče úkonů, které dle žalovaného měly běh této lhůty přerušit, pak žalobce tvrdí, že protokol o místním šetření ze 7. 11. 2006 nebyl úkonem směřujícím k dodatečnému stanovení daně, tím byla až výzva ze dne 11. 4. 2007, resp. zahájení daňové kontroly. Tato výzva byla způsobilá přerušit běh preklusivní lhůty toliko ve vztahu ke zdaňovacím obdobím let 2004 a 2005, nikoli však již ke zdaňovacímu období roku 2003. Nová preklusivní lhůta, která počala běžet v důsledku zahájení daňové kontroly, uplynula 31. 12. 2010. V této lhůtě však daňová povinnost nebyla uložena pravomocně, neboť napadená druhostupňová rozhodnutí byla vydána až roku 2011. Navíc dle žalobce byla rozhodnutí týkající se let 2004 a 2005 nezákonná i z toho důvodu, že nereflektovala správnou výši daňové ztráty za rok 2003. Kromě námitek k preklusi žalobce dále namítal porušení svých procesních práv, kdy žalovaný odmítl provést jím navržený důkaz účetnictvím společnosti PRVNÍ TŘEBOVICKÁ STAVEBNÍ, s. r. o. Žalovaný neuvedl důkazy, které by dostatečně prokázaly, že Ing. S. vystavoval faktury na částky o řád vyšší, než byly částky za skutečně provedené práce.

Žalovaný ve vyjádření ze dne 2. 4. 2012 uvedl, že žalobní námitky se kryjí s námitkami odvolacími, a proto zcela odkázal na odůvodnění svých napadených rozhodnutí, kde se s nimi vypořádal.

K 31. 12. 2012 zanikly finanční úřady a finanční ředitelství zřízené podle zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů a jejich působnost převzaly orgány finanční správy příslušné podle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZFS“). Působnost Finančního ředitelství v Ostravě přešla v souladu s ustanoveními § 20 odst. 1 a 2 ve spojení s § 7 písm. a) ZFS na Odvolací finanční ředitelství, které se stalo žalovaným v souladu s § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 7. 11. 2006 bylo u žalobce provedeno místní šetření, o němž byl sepsán protokol, z něž plyne, že účelem šetření bylo předložení účetních dokladů žalobcem za léta 2003–2005. Další místní šetření se uskutečnilo 15. 11. 2006, kdy správce daně požadoval po žalobci předložení kopií účetních písemností a záznamů za shora uvedená léta. Požadované kopie byly žalobcem správcí daně odevzdány dne 20. 12. 2006. Na základě předložené dokumentace byl žalobce písemností ze dne 17. 3. 2007 předvolán k jednání ve věci zahájení daňové kontroly; tato kontrola byla následně zahájena dne 11. 4. 2007. Zpráva o daňové kontrole byla vyhotovena dne 7. 3. 2008. Po ukončení daňové kontroly navrhl žalobce v rámci odvolacího řízení provedení důkazů svědeckými výpověďmi, které byly realizovány v srpnu 2010. Dne 31. 8. 2008 byl jako svědek vyslechnut Ing. P. S., který uvedl, že byl v letech 2003–2005 jednatelem společnosti PRVNÍ TŘEBOVICKÁ STAVEBNÍ, s. r. o., a že jeho společnost prováděla práce pro žalobce. Pokud se týče faktur, které vystavoval žalobci, pak na žádost pánů P. N. a M. C. vždy na faktuře přidal k částkám odpovídajícím ceně provedených prací jednu nulu.

Podle § 264 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, účinného od 1. 1. 2011, běh a délka lhůty pro vyměření, která započala podle dosavadních právních předpisů a neskončila do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona posuzuje podle ustanovení tohoto zákona, která upravují lhůtu pro stanovení daně; okamžik počátku běhu této lhůty určený podle dosavadních právních předpisů zůstává zachován. Účinky právních skutečností, které mají vliv na běh této lhůty a které nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzují podle dosavadních právních předpisů. Právní skutečnosti nově zakládající stavění běhu lhůty pro stanovení daně podle tohoto zákona, které započaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, staví běh lhůty až ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Lhůty pro vyměření daní, které jsou předmětem sporu v této věci, se tak na základě citovaného ustanovení posoudí dle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“). Podle § 47 odst. 1 ZSDP nelze daň vyměřit ani doměřit, či přiznat nárok na daňový odpočet po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla daňová povinnost, nebo do tří let od vzniku daňové povinnosti těch daní, které nemají zdaňovací období. Podle § 47 odst. 2 věty první ZSDP byl-li před uplynutím této lhůty učiněn úkon směřující k vyměření daně nebo jejímu dodatečnému stanovení, běží tříletá lhůta znovu od konce roku, v němž byl daňový subjekt o tomto úkonu zpraven.

Pokud se týče úkonů, jimiž měly být preklusivní lhůty přerušeny, ztotožňuje se soud s argumentací žalovaného. K prvnímu přerušení běhu preklusivních lhůt došlo v důsledku místního šetření uskutečněného 7. 11. 2006. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2009, č. j. 7 Afs 36/2008-134;

publ. pod č. 2026/2010 Sb. NSS, nemá účinky přerušení běhu preklusivních lhůt úkon správce daně provedený výlučně nebo převážně za účelem přerušení běhu preklusivní lhůty. O takový úkon se jedná například tehdy, kdy po formálním sepsu protokolu následuje několikaměsíční nečinnost správce daně (tak bylo judikováno např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2006, č. j. 8 Afs 7/2005-96; publ. pod č. 1480/2008 Sb. NSS). V projednávaném případě se o takový úkon nejednalo, neboť správce daně v návaznosti na první úkon činil další úkony, kdy provedl bezodkladně druhé místní šetření, vyžádal a následně ještě téhož roku i převzal účetní dokumentaci žalobce. Nejednalo se tedy o úkon formální, nýbrž o úkon reálně směřující k vyměření, resp. dodatečnému stanovení daně. Nedostatky předložené žalobcovy účetní dokumentace se staly bezprostředním důvodem pro zahájení daňové kontroly dne 11. 4. 2007. Mezi stranami není sporu o tom, že toto zahájení daňové kontroly představovalo další úkon přerušující běh preklusivních lhůt. Vzhledem k tomu, že po ukončení daňové kontroly byly v rámci odvolacího řízení na návrh žalobce činěny důkazy výsledkem svědků, došlo opět k přerušení běhu preklusivních lhůt. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 6. 2008, č. j. 5 Afs 3/2008-81 výslovně uvedl, že pokud daňový subjekt navrhne ve včas podaném odvolání další důkazní prostředky, které mají být provedeny, je výzva k jejich předložení, jakož i výzva k prokázání tvrzení v odvolání obsažených, nepochybně úkonem, který je způsobilý účinky ve smyslu § 47 odst. 2 ZSDP, přivodit. Proto i v projednávané věci preklusivní lhůty neskončily běžet k 31. 12. 2010, neboť v témže roce byly přerušeny a počaly běžet znovu. Opětovným přerušením preklusivních lhůt tak bylo dosaženo stavu, kdy ke dni vydání napadených rozhodnutí tyto lhůty ještě marně neprošly a námitka prekluse práva vyměřit daň neobstojí.

Soud rovněž shledal přesvědčivým odůvodnění napadených rozhodnutí v části, v níž se vypořádávají s námitkou, že nebyl proveden důkaz účetnictvím společnosti PRVNÍ TŘEBOVICKÁ STAVEBNÍ, s. r. o. Její jednatel totiž ve své výpovědi potvrdil vydání faktur v deklarované výši, pouze vyložil, že faktury neodpovídaly ceně realizované zakázky. Pro řízení tak provádění důkazu účetnictvím nemohlo mít žádný význam. Lichá je rovněž námitka, že bylo na správci daně nezvratně prokázat podvodné vystavování faktur. Z provedeného dokazování totiž v tomto směru vyplynuly důvodné pochybnosti a bylo na žalobci, na nějž přešlo důkazní břemeno, aby tyto pochybnosti rozptýlil.

Na základě shora uvedeného krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 29. května 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu